

образи, първоизвори, отъ дето протича и се оформя, кога по-малко, кога повече, наподобяваща на тѣхъ, цѣлата верига на живота. Но новата наука, отричайки това, спира предимно вниманието си на еволюционното движение, стареа се да обхване съ разбиране цѣлото му протяжение. Смята, че нѣщата въ свѣта, безразлично отъ коя област сж, представляватъ само пунктове въ безкрайното развитие, минаващи сѣвки, несигорни и нетрайни спирки.

Сжщиятъ кипежъ на Живота, който е създалъ всичкитѣ жизнени форми, е създалъ, въ висшитѣ стадии на развитието си, и социалния животъ.

Като съзнаваме, че нищо въ Всемира нѣма независимо, че всичко е обосновано отъ предишни състояния, които можемъ да разгледаме като негова причина; като съзнаваме, че всѣко нѣщо, отъ каквата натура да е то, представлява условие за пораждането и сжществуването на нова форма; като съзнаваме, още, че нѣщата иматъ своитѣ взаимодѣйствия, въ името на които претърпяватъ промѣни, прогресиратъ, или регресиратъ, ние можемъ съ положителностъ да твърдимъ, че социалниятъ животъ представлява единъ стадий, богатъ и цвѣтущъ, на общия жизненъ процесъ. Въ него се резюмиратъ сили, тенденции, състояния отъ неизброимитѣ вѣкове не само на това минало, което ни е познато, но и на она далеченъ, тъменъ, незнаенъ за насъ животъ, който е закритъ за нашето познание, но дето е кипѣла сжщо така жизнената мощъ, дето сж първоизточниците на всички минали, сегашни и бъдащи форми и жизнени проявления.